

ZOBOWIĄZANIE DUCHOWNYCH DO CELIBATU WEDŁUG KODEKSU PRAWA KANONICZNEGO Z 1983 R.

STRESZCZENIE

W artykule została podjęta kwestia zobowiązania duchownych do celibatu według Kodeksu Prawa Kanonicznego z 1983 r. Problem ujęto w następujących punktach: 1) podstawy teologiczno – prawne zobowiązania do celibatu; 2) zobowiązanie do celibatu w KPK z 1983 r.; 3) celibat w wybranych dokumentach pokodeksowych, 4) podsumowanie.

Prawodawca w kan. 277 zobowiązując duchownych do celibatu wskazuje na źródło tego zobowiązania, którym jest własna wola kandydata do święceń. Z treści kan. 277 wynika, że celibat jest czystością w sensie ścisłym (doskonałym). Norma kodeksowa dotycząca prawa celibatu wpisuje się w wielowiekową tradycję Kościoła. Nie przestrzeganie podjętego zobowiązania skutkuje sankcjami określonymi w prawie.

Celibat dobrowolnie przyjęty i dobrze przeżywany jest znakiem rzeczywistości duchowej, a świadectwo takiego życia może przyczynić się do zbawienia dusz, które jest najwyższym prawem Kościoła.

Słowa kluczowe: celibat, święcenia, czystość, wstrzeźliwość, sankcja karna